

Esquerres espanyoles contra esquerres catalanes

Heus ací la veritable significació de la pròxima lluita electoral en les comarques tarragonines.

D'un costat, els radicals socialistes i els socialistes espanyols aglutinats, sembla mentida!, pels dirigents d'Acció Catalana. De l'altre costat, els d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Partit català radical autònom i la Unió Socialista de Catalunya, íntimament fusionats per l'ideal comú que Francesc Macià sintetitza.

El primer grup representa la política colonial, la política de l'Espanya que va morir amb la fugida d'Alfons XIII, la qual es debat furiosament per a mantenir junyides al poder central, a la fèrula de Madrid, aquestes terres tarragonines, talment com si encara s'hagués de proclamar l'Estatut. Si algun dubte haguéssim tingut sobre la veritable significació de l'exèrcit marcellinista, ens l'hauria esvaït la interpel·lació de Jaume Simó al Congrés. Mentre l'amic Simó es lamentava de la funesta ingerència del Ministeri de la Governació en els nostres plets interns; en tant Simó es dolia de què un governador post-Estatut es posés en pugna amb la més alta autoritat de Catalunya, per tal d'ésser servidor dòcil de Madrid, els marcellinistes es fregaven les mans de gust en veure com el ministre de la Governació d'Espanya es mostrava satisfet i gojós de la feina que el seu súbdit estava portant a terme a Tarragona contra Esquerra Republicana de Catalunya.

El segon grup és la representació genuïna, indiscutible, dels ideals democràtics de la Catalunya nova, d'aquella Catalunya que, conquerit el dret a governar-se a si mateixa, vol fer ús d'aquest dret sense ingerències dels qui fins ara han estat els nostres escarcellers.

Aquesta darrera batalla, aquesta darrera aventura de l'Espanya vella, aventura que Maura contemplava embadalit i Azaña amb repugnància, no podia donar-se en lloc més de Catalunya que a Tarragona, i a Tarragona es dona, per ver-

gonya i oprobi d'Acció Catalana i orgull i vanaglòria de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Prieto i Marcellí Domingo, han vist que l'únic lligam que podia quedar entre la política espanyola estil vell règim i Catalunya, era Tarragona, i ací vénen a lligar la cadena amb el concurs dels puríssims catalanistes del possibilisme local. Vénen a lligar-la, però no bastaran el seu propòsit perquè les nostres comarques s'aixequen enarçades, i amb gest viril s'incorporen a l'exèrcit representant dels ideals de la democràcia catalana. A hores d'ara aquest exèrcit no solament és invencible, sinó que el pròxim diumenge serà vencedor.

Els bons electors de les nostres comarques no toleraran que caigui sobre les terres tarragonines la vergonya d'ésser el darrer refugi català dels polítics forasters; els catalans conscients de llurs deures no permetran que Tarragona sia una excepció en el redreçament nacional català que s'està produint a Barcelona, Lleida i Girona.

Acció Catalana, en juntar-se ací amb els socialistes espanyols i amb els marcellinistes, no solament ha obert la fossa de les seves organitzacions tarragonines, sinó que ha determinat el fracàs de la seva candidatura a Barcelona. Quin catalanista pot votar els candidats d'un partit que es fusiona amb partits espanyols per tal de derrotar a Francesc Macià, representant de Catalunya, i fer triomfar Marcellí Domingo, representant d'Espanya?...

La finalitat de la pròxima batalla està, doncs, ben definida: Esquerres espanyoles contra esquerres catalanes; l'esperit de la vella Espanya contra l'esperit de la Catalunya nova. Ja sabeu, catalans, el que significarà el vostre vot. Si voteu el conglomerat marcellinista, posareu l'autonomia de Catalunya en mans de la gent de Madrid. Votant la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya fareu possible que siguin els catalans els qui lliurement estructurin la vida interna de la nostra pàtria.

Tria de noms

Si el criteri absurd, extrapolític, de la tria de noms, per l'elector, entre les diverses candidatures, en les eleccions del dia 20 prosperés, que no pot prosperar, a la Generalitat hi governarien homes i no pas partits, tàctica al nostre entendre, completament equivocada. A la Generalitat i a tots els organismes polítics són els partits que hi tenen de governar i no pas els homes. Sovint hem vist que una tria de grans capacitats en la ciència i en les lletres i fins en la política, posats a fer una actuació de conjunt han fracassat sorollosament. D'això els espanyols en tenen l'exemple recent, per no citar-ne d'altres, d'aquella flamant organització anomenada "Al servei de la República".

Les organitzacions que són veritablement democràtiques, ja se la fan elles mateixes la selecció que ara alguns pretendran fer. Recordem ara l'ocorregut amb els cinc regidors de l'Ajuntament de Barcelona pertanyents a Esquerra Republicana de Catalunya que recentment foren expulsats del partit. Que aquest és un fet nou en la política catalana? Per això és precisament una garantia per a l'elector, que n'ha de treure la conseqüència que les candidatures d'Esquerra Republicana de Catalunya poden ésser votades íntegrament, amb la seguretat que aquesta depuració que voldria fer l'elector, la farà el partit si un dia és necessari i quan els mateixos electors, militants de l'organització, presentin proves contra algun home al qual políticament se l'hagi de considerar indesitjable.

Si la política hagués de tenir el matge que cada un de nosaltres li voldríem donar en emetre el vot, potser hauria arribat l'hora de no entendre'ns. S'ha de procurar que la tria d'homes que van per candidats es faci tan bé com es pugui, prenent de cada elecció que passa ensenyances pel futur, però una vegada proclamats els noms s'han de votar en bloc, íntegrament.

I al qui no li plagui una tendència ha de pensar que per damunt de la seva visió particular sobre homes i sobre tendències d'una mateixa candidatura hi ha la visió de conjunt que és la que dona uni-

tat i to a les diverses característiques de les diverses comarques que integren les circumscripcions. Pretendre fer de definidors copsant el panorama polític des del punt de mira particular de cadascú i tenint només en compte els interessos, posem per cas de Montblanc, de Falset o bé de Tortosa, sempre ens semblarà una tàctica equivocada. Per damunt d'aquestes consideracions particulars hi ha d'haver la visió del conjunt. I per sobre d'aquesta política de campanar s'hi ha d'oposar sempre la veritable política nacional de Catalunya.

Per això ens sembla deplorable que en aquests moments de consolidació de la capacitat que els catalans tenim per governar-nos, surtin encara candidatures locals d'un marcat regust de "tarragonisme" que suposàvem veure estirpat per sempre del panorama polític del nostre poble. No hem de fer ara, els tarragonins diputats per Tarragona, ni els lleidatans diputats per Lleida. Es tracta de tots amb tots, elegir els diputats de Catalunya, que no és pas el mateix encara que a alguns els hi sembli.

Els camps ben destriats. Ni política de campanar, ni massa suficiència política, per voler fer la tria d'homes. Els que siguin partidaris de la tria, que pensin que els homes triats també els poden fallar i que ningú té la fórmula de la infalibilitat en aquests casos.

Hi han electors que es queixen de massa candidatures. Pels que se les voldrien arreglar al seu gust encara n'hi deuen haver poques. Poques o moltes, nosaltres som dels ciutadans que retem un homenatge als electors que el diumenge no facin el que en "argot" electoral és conegut per *samfaina*. Blancs o vermells, els homes han d'aprendre d'emmarcar la seva idealitat en les organitzacions polítiques. Sense aquesta disciplina política no podrem aspirar mai a ésser altra cosa que el que som. Mentre que al dia que siguem disciplinats, serem no el que vulguin que siguem els altres, sinó el que voldrem ésser nosaltres mateixos.

JOSEP M.ª POBLET I GUARRO
Montblanc.

ESPECÍFICS DE TOTS ELS PAÏSOS

Farmàcia Serra del Dr. Ornosà

Raval Sta. Anna, 80 - Telèfon 8 - REUS

Línia regular

"ADRIA"

Società Anònima di Navigazione Marittima

FIUME

Servei fixe setmanal amb sortida de Tarragona
tots els divendres

per als següent ports: Marsella, Puerto Mauricio, Oneglia, Savona, Génova, Liorna, Nápoles, Palermo, Mesina, Malta, Catania, Bari, Ancona, Trieste, Venècia i Fiume. Admet càrrega amb coneixement directe amb transbord a Génova als vapors del «Lloyd Triestino» per a tots els ports de l'Orient.

Propera sortida motonau

"PAGANINI"

El divendres 18 de Novembre

Següent sortida motonau

"DONIZETTI"

El divendres 25 de Novembre

ADMETENT CARREGA I PASSATGE

Per a informes i nòlids dirigir-se al seu consignatari

EMILI CARANDINI

Plaça Olózaga, 10, pral. - Telèfon 271

Tarragona

Centre Mercantil Administratiu

Tramitació i gestió d'assumptes amb relació al Municipi.—Generalitat i Oficines de l'Estat.—Obres Públiques.—Retir Obrer.

E. BERGADÀ I PORTA

Agent Administratiu Matriculat

RAVAL SANTA ANNA, 2

Telèfon 416

Comitès Paritaris. — Certificats de tota classe. — Organització de Comptabilitat. — Projectes de Propaganda. — Cobro Crèdits.

Assessoria Tècnica i Competent

Corresponsals en les capitals d'Espanya

Banc de Reus de Descomptes i Préstecs

FUNDAT EN 1862

Comptes corrents a la vista i a termini
amb abonament d'interessos

Caixa d'Economies

Negociacions de paper en pessetes i en moneda estrangera

Compra venda de valors de totes classes

Departament de Caixes de Lloguer

Negociem els cupons del deute amortitzable 5 per 100
venciment 15 novembre proper

Paguem els cupons de venciments primer de novembre, el líquid dels quals ens sigui conegut

ANTIGA CASA PADRENY-Confiteria

CARRER SOL I ORTEGA 15 - TELEFON NUM. 102 - REUS

PANELLETS i MASSAPANS DE GEMA

Premiats amb Diploma d'Honor, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Liège (Bèlgica) 1926^a

Diploma de Gran Premi, Medalla d'Or i Creu en l'Exposició de Roma 1926-27

Noticiari

Esquerra Republicana de Catalunya

En coalició amb el Partit Republicà Radical Autònom i la Unió Socialista de Catalunya

CAMPANYA ELECTORAL

Comitè Central Electoral: Foment Nacionalista Republicà, Perla, 2, telèfon, 2, Reus.

Oficines Electorals de Reus: Casa del Poble.

Oficines del Districte de Reus: Foment Nacionalista Republicà.

*** Al Teatre Fortuny, aquesta nit, tindrà lloc una magnífica sessió de cine, amb un escollit programa a base de la preciosa cinta còmica de Buster Keaton, "Pobre Tenorio". Ultra aquesta producció, estrena a Reus, de la Metro Goldwyn Mayer, es donarà la comèdia "Papà Solterón, "Félix Operador" (dibuixos), "Diario Metro".

*** A Xerta, aprofitant que el veïnat es trobava a la plaça amb motiu de la Festa Major, uns lladregots entraren a un molí dels defores. Sorpresos els lladres, foren perseguits per la guàrdia civil i sometenistes.

Amb assistència de l'alcalde i diversos regidors de la Comissió de Cultura, s'ha inaugurat a Barcelona una Escola Montessori.

També hi assistí la doctora Montessori i el cònsol d'Itàlia.

Una gran novel·la esperada

"VIDA PRIVADA"

De JOSEP M.^a DE SAGARRA

Llibreria Nacional i Estrangera

Raval Santa Anna, 29 - Telèfon 419 A.

*** "La Ventafocs", aquesta meravellosa obra, encant de la mainada, avui tarda, a les 5, es donarà en el Teatre Bartrina, com a acte inaugural d'una tanda d'espectacles que pensa donar-hi l'Empresa.

La creadora del personatge central de "La Ventafocs", la tan popular primera actriu Pepeta Fornés, junt amb la seva companyia, la posaran en escena, talment com ells saben fer-ho.

I per completar l'espectacle, i fer-lo més interessant encara, es sortejaran tres lots de llibres del pulcre escriptor Josep M.ª Folch i Torres, que vindrà expresament a Reus, per tal d'assistir al Teatre Bartrina.

SALO KURSAAL - Tel. 157 A

ESPLENDID PROGRAMA PER AVUI DIJOUS NIT

Estrena de la interessant producció, mescla de misteri oriental i sensibilitat europea **LA HIJA DEL DRAGON**

—Magnífics KARI-KATOS MUSICALS

—Estrena de la famosa i divertida comèdia, totalment parlada en castellà

UN CABALLERO DE FRAC

sublim creació de Roberto Rey

*** El nostre benemèrit Institut de Puericultura ha prestat, durant el mes de setembre, els següents serveis:

Nens ingressats, 20.

Beberons servits: gratuïtament, 1.259; remunerats, 895. Total, 2.154.

Pesades de nens, 154.

Llet de vaca subministrada (litres), 486.

Idem gratuïtament (litres), 256.

Idem consumida retribuïda (litres), 230.

Raccions a lactants, 21.

Anàlisi de llet de vaca, 30.

Idem d'orina, dona embarassada (albúmina), 6.

Visites i reconeixement de dones embarassades, 15.

Idem a nens malalts, 96.

Polvos secants (paquets) subministrats gratuïtament, 49.

Botelles de tònic, 12.

Llimonades làctiques, 40.

Solucions citratades, 23.

Altres medicaments, 43.

Vacunacions practicades, 65.

Farina (pots), 61.

Parteres auxiliades, 3.

Banyes de Sol artificial, 18.

Enric Olesti Reig

METGE

Malalties de l'aparell digestiu (compres les ano-rectals)

Consulta de 10 a 12 i de 3 a 5

Edifici Caixa de Pensions, 1.er, 1.ª - Telèfon 177

*** El senyor Lerroux s'ha querellat per segona vegada contra "La Justícia Social", òrgan de la Unió Socialista de Catalunya, per un article que el cap radical considera injuriós.

JA ESTEU SUBSCRITS A "L'OPINIO", DIARI D'ESQUERRA?

7'50 pessetes trimestre.

*** Ha visitat la nostra Redacció el número 7 de l'excel·lent revista de Barcelona "Teatre Català". En el seu sumari, interessant com sempre, hi figura una biografia-interviu del nostre benivolgut company senyor Pere Cavaller, escrita pel gran amic del teatre català senyor Francesc Curet.

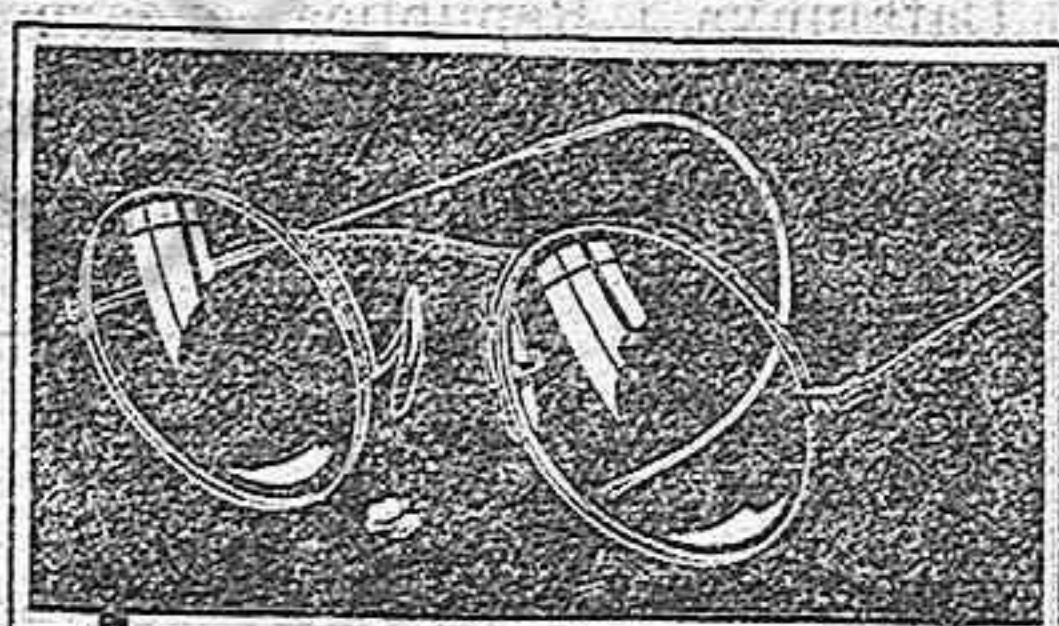
*** Organitzat per la Societat Filarmònica de Tarragona, el dia 24 d'aquest mes donarà un concert al Teatre Tarragona, l'Orquestra Filarmònica, de Madrid, que dirigeix l'eminent mestre Pérez Casas.

ES VENEN

4 sillons i 5 tauletes de tocador amb els seus marbres, procedent tot de la Barberia Sport, on el seu propietari, Josep Canela, hi efectua una extraordinària reforma.

Raó, Raval alt Jesús, 11.

*** Per a les obres de reparació de la carretera d'Alcolea del Pinar a Taragona, ha estat adjudicada la subhasta al postor Francesc Romero Vázquez, veí de Montroig, per la quantitat de 53.355'12 pessetes.

SALAS
= OPTIC =

ANTIGA
"CRUZ ROJA"

MONTEROLS, 3

*** En molts pobles d'Aragó s'efectuen aquesta temporada importants instal·lacions de maquinària moderna no solament per a la elaboració d'olis d'oliva, sinó per als de pinyolada.

COMPREU "L'OPINIO", DIARI D'ESQUERRA. - 10 CENTIMS.

*** El caçador de Santa Bàrbara, Joan Arasa Monllau, ha caçat un estornell que porta una anella en una pota amb la inscripció següent: "Vogel Warte, Sempagh, Helvetia, 56259".

*** L'agressor del senyor Ventura Gassol ha presentat una querrel·la criminal contra la seva víctima i li demana el processament pel delictes d'homicidi frustrat pels disparets fets contra ell en defensar-se el senyor Gassol.

Per 5 pessetes...

Magatzems EL SOL i Magatzems EL INDIO

(Empreses associades) us donaran en gènere el valor intrínsec de les cinc pessetes.

Però us donaran, a més a més, un cupó que us pot afavorir amb el

GRAN REGAL 1932

consistent en un esplèndid Dormitori de noguera, valorat en Pessetes 1.750.

Veieu-lo exposat en els aparadors de

Magatzems EL SOL

*** Ha estat detingut el sergent autor de l'assassinat del governador de Guinea, el qual s'havia internat al bosc després de matar al senyor Sostoa.

La Joieria, Plateria i Relotgeria RIPOLL

Regala 15.000.000 de ptes.

als seus clients si surt premiat el número de la participació que, per cada venda de 25 pessetes, dona des del 1.er d'octubre al 20 de desembre.

*** Per aquesta nit és anunciada la projecció, al Saló Kursaal, de la pel·lícula de misteris orientals "La Hija del Dragón", en la qual la magnificència dels luxes d'Orient s'hi veu a bastament.

"Un caballero de frac", divertida comèdia de Roberto Rey, parlada totalment en castellà, farà les delícies del públic que dalerós de divertir-se amb les gracioses ocurrences del famós astre, acudirà avui al Kursaal.

Els Kari-katos Cinnamon completaran el programa.

INDUSTRIA

individual traspasaria. Bona oportunitat per independitzar-se.

Raó, en aquesta impremta.

*** Durant la primavera pròxima es projecta celebrar una Conferència Internacional de Premsa, que tindrà lloc a Madrid.

*** El governador ha imposat penyores de 250 pessetes als propietaris de dos bars de Cambrils i a un altre de Valls per jugar als prohibits en els seus establiments.

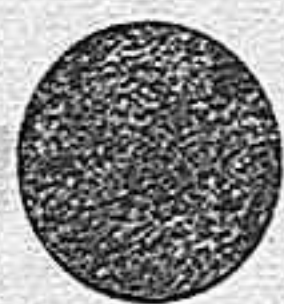

*** Nostre bon amic En Joan Fortuny i Mas, el que cuida del lloguer de veles, pesos i balances a la plaça de la Constitució, ens prega fem públic que ell no té res a veure amb el Joan Fortuny que va en la candidatura comunista.

Fa pública aquesta nota perquè ultra la coincidència del nom i cognom es dona el cas que els dos tenen el mateix ofici de fuster i això ha fet que molts dels seus amics li hagin preguntat si era ell el candidat.

LLEGIU "L'OPINIO", DIARI
D'ESQUERRA.
10 CENTIMS

*** Als llacs de l'Encanyigada i Canal Vell s'observa aquesta temporada molta abundor d'aus acuàtiques.

TEATRE BARTRINA

Avui dijous, a les 5 de la tarda
INAUGURACIO DELS ESPECTACLES PER A INFANTS

La popular obra en tres actes, en prosa i en vers, original del popular autor Josep Folch i Torres, que assistirà a la funció

La Ventafocs

per la seva creadora PEPETA FORNES.

Les entrades i localitats aniran acompanyades d'un número, amb opció al sorteig de tres lots de novelletes del pulcre escriptor Josep M.ª Folch i Torres.

PREUS POPULARS.

*** Han activat el seu funcionament els molins oliers de Tortosa amb olives recollides de terra.

*** A Ceuta han embarcat per a la península 97 individus naturals d'aquesta "província", presos en el recent llicenciament.

Josep Balsells Samora

METGE-CIRURGIÀ

FORTUNY (Monterols), 25, 1er. 2.

Consulta de 10 a 12 i de 3 a 5

*** El director de Monts, don Josep Salmerón, sofrí ahir al matí l'extrangulació d'una trencadura. Ha ingressat a un sanatori de Madrid, on serà operat.

Des de Tortosa

Entorn a un vialge

Tortosa estima Macià

Deia el conseller Gassol en el míting que donà l'Esquerra a la nostra ciutat, que hi ha dues classes de Tortosa. Una, la que encara continua estant sumisa als capricis dels cacics, que ara són republicans, o es diuen republicans, i abans eren monàrquics, si bé els procediments són els mateixos. L'altra Tortosa, és la conscient, la més nombrosa també i la que té un camp ampli obert per a l'esdevenidor. És la Tortosa de la joventut. I aquesta, pesi a qui pesi, i passi el que passi, no està cara Catalunya sinó amb Catalunya. No està enfront de Macià i dels homes de l'Esquerra, sinó amb l'Esquerra i amb els homes de l'Esquerra.

A pesar del que hagin pogut dir corresponsals sense escrúpols, indignes alguns d'ells d'estar entre la classe periodística, l'acte que tingué lloc el prop passat divendres ha estat un gran èxit per als que sentim els veritables ideals de Catalunya i República, encarnats en el partit que avui es pot presentar davant del poble sense cap

por d'ésser jutjat desfavorablement: l'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'emoció amb que fou aplaudit l'Avi Macià per tots els assistents a l'acte de referència, demostrà palesament que els ídols d'altres temps, avui sortosament caiguts per sempre més, ja no tenen res a fer en aquestes terres, en les quals a pesar de què no ha estat coneguda Catalunya fins ara, com aquell que diu, ja l'estimen tant com la puguin estimar en el reste de la nostra pàtria.

Volent fer bandera d'un tortosisme mal entès que res no té a veure amb el veritable, que és el que ens guia a nosaltres a treballar amb Catalunya i per Catalunya.

Per tot l'exposat, doncs, és pel que avui diem nosaltres ben fort: Avi Macià! La Tortosa conscient us estima! L'altra, la composta d'enxufistes i cacics, no us ha d'interessar, puix que ja estan purgant la penitència que porten en si els seus pecats. JORDI G.

Ambient electoral

Per tots els grups de diferents ideologies polítiques, es fan comentaris no gens favorables a l'actitud presa per uns quants "marcelineros" durant l'acte celebrat el passat divendres, per l'Esquerra Republicana de Catalunya, puix que va ésser una demostració de la poca gent que segueix les orientacions de Marcellí Domingo, en un temps l'home indiscutible pels republicans de la comarca tortosina.

Les primeres interrupcions que feren van ésser ofegades pels aplaudiments de tot el públic que omplenava el local del cine Doré. Els interruptors no eren més que quinze o setze.

Varen aprofitar el crit de "viva la F. A. I." d'un petit grup, per a unir les seves protestes juntament amb aquests que demanaven controvèrsia, cosa que els va ésser concedida i que una vegada prengueren la paraula es tornà en un cant d'alabances pels homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya i el seu illustre cabdill i President de la Generalitat de Catalunya, cant que va ésser acollit amb

un aplaudiment unànim de tots els espectadors, quedant completament aclaparats els "incondicionals" de Marcellí.

Ens fixarem en els que tant han blasonat de democràcia i sols la volen per ells, i podem assegurar que tot era element amb càrrecs oficials, i molt especialment amb un jove bastant conegut, conegut per combatre sempre el caciquisme de les forces de Domingo, i que pocs dies abans vàrem veure amb els elements de l'Esquerra de Tortosa, oferint-los el seu vot i els que pogués d'un poble on compta amb gran simpatia i influència, i del que a última hora ens diuen que un dels caps de la desapareguda Unió Patriòtica guarda com una reliquia, una carta seva oferint-li la seva col·laboració i felicitant-lo per la seva actuació. Això ens ha dit un antic membre de confiança i també ens autoritza per si arriba el cas de dir-li a aquest tortosí que està disposat a enfrontar-se amb ell per sostenir-ho.

Els tortosins feren honor a la seva història i varen rebre al Pre-

sident Macià tal com es mereix, no poguent dir el mateix pel que toca al nostre Ajuntament, quina actitud és millor no comentar malgrat recordem al senyor Benet Pinyana, alcalde i cunyat de Marcellí, que va ésser elegit pel poble i que Tortosa protestarà de la seva actitud, encara que silenciosament, donant el vot als homes que presenta l'Esquerra Republicana de Catalunya, que seran els representants de la Tortosa democràtica que desitgem.

TORTOSÍ

14-11-32.

Lara i creu

La premsa barcelonina publicava la nova que l'alcalde d'Olot, En Joan de Garganta, va dimitir el seu càrrec davant el fet d'haver-se trencat la coalició política d'esquerres que l'havia abans elegit; que reunint l'Ajuntament, els organismes republicans li varen ratificar la seva confiança la qual cosa feu que retirés la seva dimissió, però demanà una llicència d'un mes, que li fou concedida, per a poder atendre l'actual campanya electoral.

Aquí, a Reus, estem presenciant un fet completament distint, justificant que no sempre les mateixes causes produeixen els mateixos efectes.

Dels partits polítics que aixecaren a l'escó presidencial al senyor Martí Baiges, dos li han retirat ben palesa i justificadament la seva confiança; se li ha proposat un vot de censura que l'ha hagut de decidir el vot de qualitat d'un correligionari de l'alcalde, actuant en aquells moments com a President del Consistori; i el senyor Martí Baiges, segueix tan fresc com una rosa fent d'alcalde, contra el parer de la majoria dels senyors regidors i contra la voluntat de la immensa majoria del nostre poble que ben explícitament es va manifestar durant la sessió municipal i que ben eloqüentment ho ratificarà el proper dia 20.

Diem contra el parer de la majoria dels regidors per quant és cosa sabuda de tothom que a la sessió hi mancava l'assistència d'un senyor regidor, que per trobar-se absent no pogué concórrer-hi i que d'haver pogut estar present hauria estat un vot contra l'actuació de l'alcalde.

No li diu res al senyor Martí Baiges, la conducta noble, sincera i lleial del seu col·lega d'Olot?

JULI

La interpelació del diputat Sr. Jaume Simó sobre el conflicte dels "rabassaires" i els successos de Tarragona

(TEXT TAQUIGRAFIC DEL "DIARIO DE SESIONES")

El Sr. PRESIDENTE: El Sr. Simó Bofarull tiene la palabra.

El Sr. SIMÓ BOFARULL: Señores Diputados, agradezco al señor Ministro de la Gobernación, ausente en estos instantes del banco azul, las máximas facilidades que, juntamente con la Mesa, nos han dado para injertar hoy esta interpelación, interpelación eminentemente política, que, como se va a demostrar por los hechos que sacaremos a colación, ha de ir dirigida preferentemente al Sr. Ministro de la Gobernación. Lleva la voz, en este instante, el más modesto de los representantes en Cortes de la provincia de Tarragona y de sus partidos políticos adscritos de un modo oficial o actuando en inteligencia con la Esquerra Republicana de Cataluña. Es para mí éste un momento verdaderamente doloroso. Mis intervenciones en la Cámara habrán sido todas breves; pero ninguna ha tenido el cariz o la naturaleza que ésta de hoy, que ha de ser forzosamente más prolija.

Nada más lejos de mi ánimo que ofender a nadie. Debo un tributo de máximo respeto a cuantos integran la Cámara; pero antes de todo está la verdad, aunque cada cual ve la suya. Los sucesos de Tarragona, lamentables, dolorosos, son más que de un gran volumen o de una gran importancia intrínseca, importantísimos como síntoma, importantísimos como manifestación. La cuestión de los "rabassaires" no es de mi incumbencia; otros compañeros, poseedores de más conocimientos técnicos de esta materia, se han ocupado y siguen ocupándose de este problema. La cuestión de la aparcería, relacionada con el pleito de los "rabassaires", tampoco es objeto de mi intervención en esta interpelación; pero forzosamente he de aludirla y he de lamentar ciertas afirmaciones hechas ayer aquí por nuestro querido colega Sr. Rahola, pues creo no equivocarme si digo que el pleito de la tierra es también hoy un problema político en Cataluña. El Sr. Rahola negaba ayer que el problema de la "rabassa" y de la aparcería (claro está, su escuela, a pesar de su espíritu liberal, parece que obligaba a ello) fuese un problema social y un problema de distribución de tierra. Es un problema social y, por consiguiente, un problema profundamente económico; pero en los términos en que se ha planteado, principalmente por la intervención del Sr. Ministro de Agricultura actual, se ha convertido en pleito político, ha devenido en pleito político, y los elementos que tengo el honor de representar lo enfocan también en el terreno político, como antes lo hacían en el social y económico, de manera muy distinta de como lo enfoca el Gobierno, a juzgar por sus actos.

Este aspecto político, esa manera de tratar el problema de la tierra en la provincia de Tarragona, tiene íntima relación con la política general que el Gobierno o, por lo menos, sus representantes, vienen desarrollando allí, y de esa política, como decía al principio, los lamentables sucesos de Tarragona no son más que un episodio doloroso y un síntoma elocuentísimo.

Luego deberé ocuparme, sintiéndolo también mucho, de la actuación directa y personal del gobernador civil de Tarragona. Sobre esa conducta del gobernador civil de Tarragona hice en varias ocasiones, alguna de ellas ya remota, manifestaciones, a mi juicio, concretas al Sr. Presidente del Consejo de Ministros. Recientemente, en un ruego al que no he tenido el honor de recibir contestación, al hablar de la, a nuestro parecer, necesidad urgente de remover radicalmente el Somatén de Cataluña, hice también alusión concreta a esa política, en términos generales, pero en relación directa con la cuestión del Somatén. No ha sido fructuosa esa gestión, no se ha atendido a ninguna de nuestras

indicaciones, y los sucesos de Tarragona son uno de los síntomas que hablarán por nosotros, que entrarán por los ojos del señor Ministro de la Gobernación, atento siempre a los problemas del orden público.

Hablo también en nombre de los desesperados y de los descontentos. Según el Sr. Ministro de Agricultura, en su discurso del domingo penúltimo en Tarragona, los elementos que representamos no son más que la suma de los desesperados y de los descontentos. ¡Cuán sensible es que en una República haya desesperados y cuán lamentable es que haya descontentos! Desesperados los hay en el campo, los hay en las ciudades, por efecto de esa miseria sorda que conocemos los que vivimos en contacto con el pueblo y que podrá llegar quizá a que los desesperados formen legión. Además, hay los descontentos. No me refiero a los descontentos de la derecha o del centro, a los moderados que, hiperbólicamente, están descontentos de lo mucho que, según ellos, ha hecho la República; yo me refiero a esos tantos otros que están descontentos — justa o injustamente, yo no lo digo — por lo poco que se ha hecho. Y si concretamos, ampliando y explicando la significación, el alcance de esa frase del señor Ministro de Agricultura, en Tarragona, yo os diré quiénes y cuántos son los descontentos allí, adónde llega esa suma y con qué elementos se reúnen esos sumandos. Están descontentos en los pueblos de la provincia de Tarragona esos heroicos y antiguos republicanos históricos, desamparados en su mayor parte contra los desafueros de los caciques; están también descontentos aquellos republicanos de filiación izquierdista, por la lenidad con que allí se aplican las disposiciones de la República en lo que afecta al laicismo del país; están igualmente descontentos los pescadores, gentes sufridas y numerosas en aquella costa, por el aumento del precio de la gasolina y del "gas oil"; están descontentos los agricultores, por los gravísimos quebrantos que ha sufrido la exportación de frutas, debido al régimen de contingentes. Se me dirá: es una obra internacional; pero es que quizá a esos agricultores no les haya satisfecho la política que a este respecto hayan seguido los elementos directores de la Nación.

Están descontentos, asimismo, todos los numerosos labradores que consideran como fuente de ingresos indispensable la fácil y remuneradora renta que les proporcionan las materias tartáricas, que se encuentran con que subsiste un régimen leonino, a mi juicio, y con que la modificación hecha por el actual director de Comercio, más que ir en beneficio agrava la situación de esta parte de la riqueza pública; también están descontentos — creo que vamos sumando todo Tarragona y que con poco esfuerzo habrá una mayoría aplastante de descontentos — todos aquellos que han sido perjudicados por la importación de algarroba extranjera; lo están, además, aquellos que han visto cómo se ha hecho una inadecuada distribución del trigo exótico importado, y todos los que viven de la agricultura, que son el 80 por 100 de los habitantes, a causa de la manera cómo se ha formado el Estatuto del Vino, el cual debió hacerse en una Conferencia nacional, siguiendo el ejemplo del Sr. Ministro de Obras públicas, quien para materia de menor cuantía convocó con acierto la Conferencia de Transportes, mientras que materia tan vital como el vino y sus derivados se ha regulado en "petit" comité, mediante ese Estatuto del Vino, algunos de cuyos artículos están poniendo trabas insuperables al desenvolvimiento de grandes zonas viticultoras de España.

Está descontenta también la mayoría del pueblo de Tarrago-

na por la demora en dictarse una ley que, de una vez para siempre, con criterio de justicia, lo que quiere decir con criterio republicano, regule el régimen de la tierra, no sólo respecto a los arriendos, sino a todas aquellas formas de llevarla el que no la posee en dominio, y están descontentos porque el proyecto de ley que ha sido presentado sobre arrendamientos sólo habla de éstos y carece, con injusticia detonante, de un artículo que declare nulas radicalmente todas las cláusulas escritas en anteriores contratos, por las cuales se subyuga a los labradores haciéndoles renunciar a las mejoras hechas en la finca. Hay, además, un cierto disgusto (voy en seguida a los sucesos de Tarragona) porque el Sr. Ministro de Agricultura, cuyo merecido prestigio en materia de instrucción pública todos reconocemos, ha defraudado las esperanzas de sus electores en Tarragona, que para la cartera de Instrucción pública veían en él, sin perjuicio de que existan otros tan capaces como él, el hombre, el Ministro ideal, pero no para la Agricultura, cartera para la cual no le sabíamos preparación especial. Como aquella provincia es eminentemente agrícola, todas estas quejas, que han ido acumulando ese descontento, no se achacan al Sr. Domingo; se achacan a que ha ido a la cartera de Agricultura persona que para ese cargo, que sepan aquellos labradores, no tiene especial preparación.

Lamento yo — ¿quién no lo ha de lamentar?; el primero el Gobierno — la situación de violencia moral (espero con el señor Ministro de Agricultura que no sea de violencia material) que se ha creado en la provincia de Tarragona. Pero, ¿quién dió el tono a la orquesta? ¿Quién fué el director de orquesta? Porque el tono se dió por el Sr. Ministro de Agricultura en el discurso a que me refería, discurso elocuentísimo, de una lógica que sería formidable si no fuera sofística y, por ser sofística, inadmisibles. En él, a pesar del cargo que ocupa, a pesar de sus altos prestigios, qué soy el primero en reconocer, a pesar de su reconocida ecuanimidad, a nuestro juicio el tono fué desentonado, vertió injurias, incluso llegó a bordear la calumnia, y cuando una persona de la autoridad y prestigio de un Ministro de la República, en aquellas tierras en que todos la llevamos en nuestro corazón, porque no en balde allí hemos luchado tanto, adopta ese tono, ¿qué trascendencia no debe tener ese tono en los entusiastas republicanos que siguen admirándole y en los entusiastas republicanos que discrepan de él? Este tono, además, es ilógico, porque si este tono es motivado por la actitud de un partido al que no me honro en pertenecer, pero cuya política comparto con gran satisfacción, por no haber ofrecido o facilitado o establecido un frente único, ¿cómo el Sr. Domingo y sus amigos hubiesen podido coligarse con ese partido, al cual luego dirigió aquellas injurias y aquellos insultos? O los hechos son ciertos o no lo son. Si lo son, no debía agruparse; no debía crear un pacto con ese partido. Pero lo cierto es que, partiendo de este hecho concreto de que el Sr. Domingo, pretendiendo cohonestar el tono violento de sus discurso.

Pues bien, yo atribuyo ese tono violento que, en el terreno moral, periodístico y tribunicio, ha adquirido la vida política en la provincia de Tarragona a esa incompatibilidad moral en que se encuentra el Ministro de Agricultura frente a aquel Cuerpo electoral. Si las afirmaciones de aquel discurso del Sr. Domingo eran justas, no había ciertamente de extrañar que las demás fuerzas republicanas que no pensaban así no fueran a una alianza con él. Además, Madrid está con la vista puesta sobre las próximas elecciones catalanas, y al ver las condiciones en que se encuentra un Ministro de la República, de la historia, de los prestigios de todos y cada uno de los Ministros de la República y que además por su misma actuación pudo haber sido considerado aquí, si no como el eje, si no el árbitro, como la máxima autoridad, como el elemento alrededor del cual pudiera agruparse el mayor número de elementos republicanos de Cataluña, Madrid mira hacia Cataluña. dice: ese Ministro es el que tiene la norma de esa política, y sus amigos han dicho en Madrid que ellos van a aplastar la candidatura contraria. Pero acto seguido se preguntan: ¿qué candidatura hay en Gerona contra la Esquerda? No se ve ninguna candidatura patrocinada por la política del Sr. Ministro de Agricultura en Gerona; ni tampoco otra candidatura en Lérida, ni tampoco otra en Barcelona; sólo la de Tarragona, y frente a esa candidatura hay otra que cree que va a triunfar. No existe, pues, esa hegemonía, y ante tal situación de ánimo yo me explico el tono que la vida pública de aquella provincia ha adquirido, del cual son manifestación los sucesos ocurridos en Tarragona. (EL SR. RUIZ LECINA PIDE LA PA-

LABRA). Los sucesos de Tarragona han sido, además, objeto, motivo, causa quizá de otras manifestaciones desagradables, unas de parte del gobernador y otras de parte de autoridades secundarias. Luego examinaremos brevemente cuáles han sido.

Los aparceros y "rabassaires" de la provincia de Tarragona tienen sus organizaciones apolíticas. Sus componentes militan unas veces, y otras no, en distintos partidos; pero sus entidades profesionales son perfectamente apolíticas. Algunas de ellas acordaron presentarse en Tarragona el domingo último para acompañar a una Comisión encargada de exponer al gobernador civil determinadas conclusiones o deseos, y habiendo obstaculizado el gobernador la salida de los pueblos, aunque en eso no voy a entrar, se presentaron en Tarragona unos 300. Nos hallamos, pues, ante el ejercicio del derecho de petición: unos ciudadanos desean elevar una petición al Poder; la concretan en un escrito, nombran una Comisión y los demás, en número de 300, acuerdan acompañar a esa Comisión. Pudo el gobernador estimar que se trataba de una manifestación pública no autorizada, y si él lo consideraba así y no había recibido la solicitud correspondiente, de haberse celebrado hubiese podido ser considerada como una manifestación no autorizada; pero 300 labradores sin armas, en actitud pacífica, que se reúnen en esa forma una mañana para acompañar a una Comisión, ¿podían pretender asaltar el Gobierno civil, como afirma el gobernador de Tarragona? ¿Merecían el trato que se les infirió? ¿Valía la pena, Sr. Ministro de la Gobernación, de que el gobernador lanzase la fuerza pública contra ellos en la forma que él mismo describe en la nota oficiosa que entregó a la Prensa y que, sin duda, habrá facilitado ya al Sr. Ministro su Gabinete de Prensa, en la que dice que a la vista de aquella manifestación ordenó él que saliese la guardia que estaba en el Gobierno civil y disparase al aire? Yo creí que el gobernador civil contaba con subordinados que podían transmitir las órdenes a la fuerza pública; pero parece que fué él mismo el que las dió, y como no se movió del balcón, tal vez fué desde el balcón mismo desde donde ordenó a la fuerza pública que saliera y disparara al aire. No debía tratarse de un asalto, porque de haberlo habido, hubiera disparado al bulto, defendiéndose. Dispararon al aire. ¿Para qué? Para amedrentar. No hubo toques de atención, ni hubo motivo para nada de eso; pero por lo visto el Sr. gobernador civil perdió la serenidad y puso al Gobierno, no diré que en un aprieto, pero sí en situación de tener que soportar esta modesta interpelación.

Es necesario que la República se preocupe de que los gobernadores tengan más dominio de sí mismos y sepan medir y apreciar los sucesos, obrando en consecuencia, distinguiendo lo que es una simple reunión de ciudadanos que no se proponían asaltar nada, que no querían ni querrán nunca asaltar ningún Gobierno civil de la República, porque son fundamentalmente republicanos, limitándose a acompañar a sus camaradas, porque existe la angustia de la situación en que se encuentran y en la esperanza de la solución que desean, querían oír de viva voz lo que dijera el representante del Gobierno; el gobernador recibe a una Comisión, a la Comisión que había ido acompañada de los 300 labradores. Le entregan sus conclusiones, y a las pocas horas, el alcalde de Reus, correligionario del Sr. Carraseo Formiguera, se permite el inusitado y a mi juicio delictivo lujo de mandar una nota oficial a la Radio Reus, emisora benemérita que allí funciona, nota en la cual se ocupa de los sucesos de Tarragona ocurridos dos horas antes. ¿Qué dice esa nota? Esa nota es, a nuestro juicio, perfectamente delictiva, y supongo que lo será también a juicio de la Cámara y a juicio del Gobierno. Primera anomalía: que el alcalde de Reus, sin autorización del gobernador ni del Ministro de la Gobernación, disponga dar noticias políticas por la radio y mande una nota de su puño y letra, cuyo original obra en nuestro poder. En esa nota se ocupa de hechos que no han ocurrido en el término municipal, sino fuera de él, y por medio de la difusión de la nota, no sólo se enteran los vecinos de Reus, sino los vecinos de todos los pueblos a que alcanza la fuerza de esa emisora. Habla, además, de cosas que ocurrieron en el despacho del gobernador civil (caso de que fuera cierto que ocurrieron), y luego de un inadmisibles relato de los hechos, dice:

"La Comisión de "rabassaires" que ha subido al Gobierno civil ha dicho que procedieron por consejo del Sr. Maciá". Y añade: "Todo el mundo se ha dado cuenta de que se trataba de una maniobra electoral de la más baja especie, con el intento de producir un episodio sangriento sobre el que montar la plataforma

electoral; un intento, en fin, de deshonrar nuestra tierra por los procedimientos más repugnantes”.

He dicho antes que esto era delictivo: Yo creo que es algo peor para el autor y para quienes lo consienten y sancionan; es un caso de demencia, un caso digno de inspirar lástima. Aunque se sonrían mis buenos amigos los federales, creo que es un caso que no hará sonreír al Sr. Ministro de la Gobernación. (EL SEÑOR AYUSO: En uso de su autonomía está perfectamente calificado). En esta nota se dice que en el despacho del gobernador civil se hizo esta manifestación, y nosotros, la Comisión de Diputados que, juntos con el Comisario de la Generalidad, subimos a ver al gobernador horas después, le preguntamos si era cierta esta manifestación, quién había en el despacho y si no habiendo nadie era él quien había facilitado al alcalde de Reus la nota en cuestión y había autorizado su transmisión por la radio. Nos dijo que de la nota no sabía nada; que en el despacho no había nadie, pero que estando la puerta entreabierta estaban detrás de ella los señores alcaldes de Reus y Tarragona, que podían haberlo oído. En este caso es mayor la gravedad del hecho, porque es una infidencia; dos autoridades subalternas de la República, de origen popular, se aprovechan insanamente de lo que pueden sorprender, de lo que ocurre en el despacho del gobernador, y, luego, con estos comentarios y por este procedimiento de radio-difusión, injurian y calumnian a un hombre digno y respetable y a un partido.

El gobernador civil de Tarragona, enterado de esta nota, cuya copia le entregamos, se frotó las manos, a pesar de la alta temperatura, y nos dijo: “No veo aquí nada de particular”. Yo creo que el Sr. Ministro de la Gobernación también discrepará de este juicio del gobernador. Y ¿qué ha ocurrido? Ha ocurrido lo siguiente en el Ayuntamiento de Reus. Este mismo alcalde, de cuyas simpatías entre los elementos republicanos y de izquierda podréis juzgar con citaros una frase suya reciente, dirigida a concejales que se preocupan de los parados, porque les contestó: “Pero estos señores creerán que la República ha venido para sacarles el hambre de la panza”. Este Sr. alcalde ya se enajenó (eso no me duele, porque, al fin y al cabo, con permiso del señor Rahola, consideramos a la Lliga como perfectamente reaccionaria) la colaboración del grupo regionalista, que se ausentó del salón; pero con motivo de esta nota famosa, la minoría radical y la minoría de izquierda catalana presentaron un voto de censura contra el Sr. alcalde; el alcalde resistió el voto de censura — es capaz de resistir mucho más si el Sr. Ministro lo permite —; se decidió por empate y voto de calidad el voto de censura, y se retiraron, consiguientemente, la minoría radical autónoma y la de izquierda catalana, y sigue ahora con nueve concejales un Ayuntamiento compuesto de 29. Parece que le interesa seguir a efecto, sin duda, de la salvación del país y de acallar el hambre de esos a que me he referido.

Lo ocurrido en Tarragona es una consecuencia de la política que se ha seguido allí y de la que se ha seguido aquí. La clase aparcerera y “rabassaire” no ha planteado un conflicto a la República; se trata de un problema social y económico muy antiguo, expuesto aquí con acopio de datos, autoridad y elocuencia, ayer, por otros oradores. Lo que ha pasado es que han creído ver en la República una solución más rápida de lo que podía ser, pero podía serlo mucho más de lo que lleva camino de ser; porque desde el Gobierno se han publicado en un año nada menos que ocho, nueve o diez decretos — no recuerdo ya el número — sobre esta materia, todos ellos tímidos, pacaos, incompletos, bastantes de ellos oscuros, y así se han llegado a crear varias castas de aparceros, según se hallen comprendidos en una u otra disposición, según se hayan acogido a unas o dejado de acoger a otras. Y este trato de desigualdad, este régimen económico de desigualdad en que se encuentran unos frente a otros, ha dado lugar a que digan: “A éste, por un simple papel de la República, se le autoriza a dar el 5, y yo tengo que dar el 30”. Esto es inexplicable.

Pero es que al lado de la función legislativa y rectora que nos incumbe, hay también la función paternal, de humanidad, de cuidar, de procurar soluciones. Y ¿qué ocurre hoy? Hoy ocurre que por las autoridades judiciales de Tarragona — he de creer que por indicación del Gobierno, si no se me demuestra lo contrario — se da una interpretación torcida al art. 546 del Código penal (si no recuerdo mal el artículo), el que habla de la estafa. Los jueces de instrucción de la provincia de Tarragona han dado en considerar como estafa la retención de parte de

los frutos que tienen que entregar, cuando no es eso. Esto es una arbitrariedad y un procedimiento tiránico al servicio de los elementos capitalistas. Se trata de un problema eminentemente civil, si se quiere de peores consecuencias para el labrador, porque da lugar a la acción de desahucio por falta de pago; pero vaya ahí el juez y no a un procedimiento expeditivo, análogo a los de un político cuyo nombre se citaba hace poco aquí, que es el más molesto, el más vejatorio y, por lo tanto, el más inhumano y antirrepublicano, de enfocar como estafa lo que no es más que una cuestión civil. Y así, ¿qué ocurre? Que el procedimiento es rapidísimo. Basta un juez que dicte un auto y se procesa, se encarcela, se embarga, se piden fianzas elevadas y se ocupan todos los frutos, llegando al caso de sellar los lagares con el caldo fermentando, con evidente pérdida de toda la cosecha. Y esto se hace por la Guardia civil, no por el Juzgado, ni siquiera por el alguacil. Ella sola es utilizada por esos jueces en connivencia con el gobernador, que se podía negar y se debería negar, dando cuenta al Ministro. Digo que va la Guardia civil sola a practicar estas operaciones, que en todo caso serían de procedimiento civil, pero con el escribano, el alguacil, el juez y el propietario. En suma, este procedimiento produce el descontento grande de que hablábamos antes, porque parece escogido adrede para irritar y para hacer más patente la omisión de no haber resuelto este problema como hemos resuelto otros de menos importancia y con más prisa.

Y, claro está, los labradores que se encuentran en esta situación formulan una petición y van sin armas a Tarragona; pero como el gobernador, sin duda, temió una avalancha, el incendio, el saqueo, la presencia del anarquista de Tarrasa, bien conocido de nuestro amigo el Sr. Rahola, mandó a la fuerza que disparara al aire y permitió esa nota radiada. ¿Dónde está la política electoral? Ya he calificado de denuncia el contenido de esta nota. No creo que la Cámara consintiera sin protesta que analizase yo este aspecto, pero repito que la política electoral está del otro lado; una política electoral que algún partido republicano, que ha tenido hasta ahora mi adhesión más profunda, sigue a cara descubierta; pero hay otros que la siguen sin decirlo, porque en Tarragona lo que ocurre es que, desde el Gobierno civil y por los personajes influyentes de allí, se hace una labor de captación de los elementos moderados, de los elementos conservadores. Y allí se sigue esa política en cuestiones de cotos de caza, hasta en el tiro de pichón; en cuestiones de Ayuntamientos, y en cuestiones de persecución de las extremas izquierdas, a las cuales, muchas veces, con los procedimientos gubernativos de Tarragona, se las obliga a salir fuera de la ley. Ahí está la política, en que viéndose el gobernador civil de Tarragona desahuciado en sus preferencias políticas por los verdaderos republicanos y por los elementos de izquierda, ha buscado en todo este tiempo atraerse las simpatías de los elementos moderados y conservadores. Yo no niego, ¿cómo voy a negarlo?, que también hay fervientes republicanos en el sector que sigue al gobernador civil; los hay, pero de esa modalidad que estarían mucho mejor en el partido de D. Miguel Maura, como conservadores, o en otros sectores.

Además, para terminar, ruego al Sr. Ministro de la Gobernación que tenga a bien tomar nota de lo siguiente. El gobernador que pretendía seguir una política en Tarragona y otra en Gerona, al verse descartado de la candidatura que la Esquerra Republicana había pensado presentar por aquella provincia, dió a la Prensa un largo artículo que reprodujo con grandes elogios toda la de la derecha.

Ese artículo le titula “Mi caso” (es un caso realmente; se lo hemos dicho al Sr. Ministro de la Gobernación varias veces); pero encima de este título hay otro que dice “Las miserias de la política catalana”; o sea que es un caso de persona — yo le admiro por esto — que está por encima del bien y del mal. En este artículo plantea su caso político y, seguidamente, en una nota que dió a los reporteros, que tal vez habrá leído el Sr. Ministro de la Gobernación y, si no, en este momento se lo recuerdo, dice lo siguiente: “Estamos ante el fascismo; a mí se me ha tratado desconsiderablemente; yo desde este momento rompo toda relación personal con los elementos del partido de izquierda catalana”. ¿Quién es un gobernador civil, sin previa dimisión, para actuar en esta forma? Yo recuerdo que cuando el Gobierno me hizo la inmerecida honra de designarme para el Gobierno civil de Gerona, el entonces Ministro de la Gobernación me dió poquísimas instrucciones, y una de ellas fué ésta: “Hay que estar al

margen de la política; vedada en absoluto la intervención política en ningún sentido; gobernador de todos; la República es para todos y a todos hay que tratarlos por igual". Yo pude ser un torpe intérprete de las instrucciones del Gobierno; pero me hubiera guardado mucho a faltar a ésta. ¿Es que se han dado instrucciones a este gobernador para que pueda hacer lo que ha hecho? Y si no se le han dado, ¿cómo puede hablar de su caso?, ¿cómo puede hacer política?, ¿cómo puede decretar la ruptura suya con la mayor parte del censo electoral de la provincia de Tarragona? ¿Con qué garantías podremos ir ahora a una lucha electoral? Claro que con las garantías que nos dé el Gobierno; pero ¿tiene el Gobierno la seguridad de que, en este estado el ánimo de ese funcionario, tendrá él mismo posibilidades para controlar sus propios actos y mantenerse en la neutralidad? Nosotros creemos en la voluntad; pero conocedores de esta historia, de los hechos y circunstancias pasados y de los que, posiblemente, se van a producir hasta el día 20, lo negamos en absoluto.

Ahora mismo nos hemos encontrado con un caso de obstrucción que puede calificarse de sabotaje. En términos legales se anunció al alcalde de Tortosa la celebración de un acto para esta noche. El alcalde de Tortosa — eso lo sabe muy bien el se-

ñor subsecretario de Gobernación y, por lo tanto, el Gobierno — dijo que no podía autorizar el mitin; que no podía tampoco autorizar la fijación de carteles, porque no tenía permiso directo del gobernador, que estaba ausente de Tarragona y no sabía donde se hallaba. ¿Es esto tolerable? ¿Puede tolerarse tampoco que el otro día en Reus, mientras el Ministro de Agricultura tomaba el tren y yo también, la estación, en la que no había más que dos o tres viajeros y cuatro o cinco acompañantes de éstos, estuviese tomada por guardias de asalto con la tercerola al hombro? ¿Dónde se ha visto esto? Una población como Reus, de historia republicana como pocas quizá, de espíritu liberal y democrático a toda prueba; una provincia como aquella que — permitidme este orgullo — ojalá tuvieran todas el mismo amor a la República y al laicismo, ha recibido la visita de 150 guardias de asalto y 100 guardias civiles. ¿Para qué? ¿Para evitar el asalto al Gobierno civil? Si no hay un cambio en el Gobierno civil; si no hay un cambio radical de personas, sí habrá un asalto al Gobierno civil. ¿Cuál? Ese asalto desarmado, invisible, pero que se respira, de la execración en nombre de la libertad y de la República.

Alerta, viticultors catalans!

Des d'aquestes mateixes columnes dèiem, fa dies, que l'Estatut del vi era la primera llei de caràcter general que ens caldria interpretar i executar a través de les facultats que ens confereix l'Estatut de Catalunya. Aleshores ja apuntàrem, però, que per bé que acceptéssim com a bona la part legislativa del Decret de 8 de setembre, el Govern de la Generalitat havia de fer-se seva la interpretació i execució del mateix, tota vegada que en el text del Decret s'havia oblidat de fer-hi aquelles salvetats a què obliga la nostra autonomia promulgada com a llei fonamental del país per les Corts Constituents de la República. S'havia oblidat la responsabilitat nostra davant del poble de Catalunya, el qual podria exigir-nos, demà, no haver sabut fer ús del nostre Estatut i fins l'Estat Central davant d'una protesta popular, ens en podria demanar compte. "Sobre vosaltres catalans—digué Azaña—peça ara la responsabilitat de demostrar a la resta d'Espanya que sou dignes d'aquesta llibertat que han volgut donar-vos les Corts Constituents per al bé de Catalunya i d'Espanya."

I recordem tot això perquè ara, en llegir una nova disposició del Ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç, apareguda a la "Gaceta" del dia 5 del corrent, dictant normes per a la constitució oficial en el termini d'un mes de l'Institut Nacional del vi i la creació del Servei de Repressió del frau, no s'han tingut ara, com aleshores, en compte per a res les facultats autonòmiques de les regions. De què serviria, doncs, el nostre Estatut? De tolerar-ho, nosaltres mateixos oferíem les nostres possibilitats i ens fariem còmplices de les equivocacions que de Madrid estant es poguessin tenir amb les coses que ens afecten a nosaltres i afecten també, a la resta d'Espanya.

Cal acabar amb el procediment

PER ADMINISTRACIO MO-
DEL LA DELS D'ACCIO CA-
TALANA A L'AJUNTAMENT
DE BARCELONA QUE PRO-
VEIREN CENT PLACES DE
MESTRE AMB CINQ-CENTES
PESSETES DE GRATIFICA-
CIO D'AQUELL AJUNTAMENT
SENSE QUE HI HAGUES ES-
COLES ON DESTINAR-LOS.

d'haver de desfer després el que s'hagi començat abans. Cal fer les coses bé de bon començament i no negligir les nostres obligacions en l'execució dels drets i deures que ara ens pertanyen si volem evitar després possibles fregaments.

Molt bé, senyor ministre d'Agricultura, que el Govern de Catalunya no tingui jurisdicció directa sobre els Centres Agronòmics fins tant que s'hagi fet el traspàs de serveis a la Generalitat, però en el dictat de lleis noves, vigent la de la nostra autonomia, no hi ha cap dret, senyor ministre, d'oblidar-se que nosaltres tenim un Estatut i vos teniu el deure de respectar-lo.

I si tant insistim en aquesta qüestió, és perquè creiem absolutament desencertades algunes disposicions i opinem que a Catalunya, en el moment de la nostra reconstrucció, no poden passar desapercibudes.

Nosaltres considerem que en el Servei de Repressió del frau radical, essencialment, l'èxit o el fracàs de la nova llei del vi i no po-

dem acceptar, sota cap punt de vista, que els homes que han de constituir aquest servei siguin retribuïts amb un sou de 3.500 pessetes anuals, amb la qual cosa no es fa més que carregar el pressupost d'Agricultura amb unes noves despeses inútils i es situa a aquests funcionaris públics, elegits entre cossos facultatius, entengui's bé, amb l'obligació de delinquir si volen fer front a les més peremptòries necessitats de la vida. No es pot acceptar, sota cap concepte, ni pel prestigi nacional que un funcionari públic que ha de vetllar per l'aplicació d'una llei vastíssima de tanta importància per l'Economia del país i amb tant de marge per la defraudació, se li assigni un sou que avui no toleren ni les lleis del treball ni el sentit humà de la vida.

Tampoc estem d'acord amb el senyor ministre d'Agricultura que es cobreixin per oposició des d'una càtedra de Madrid estant, uns llocs que havien d'ésser indicats per les Juntes Vitivinícoles provincials entre naturals del país, tècnics en qüestions d'Enologia i coneixedors del comerç de cada re-

gió. Que hi ha d'anar a fer un home que no s'hagi mogut mai de Catalunya, per exemple, a Andalusia en servei de repressió del frau si abans que no coneixés els reconcs per on es pugui defraudar la llei ja se n'aniria del món? Malaguanyat temps que es perd inútilment. I vosaltres Endòlegs de la extingida Escola de Viticultura i Enologia de Reus es veu que el vostre treball i els vostres coneixements especialitzats en química Enològica, no serveixen per a poder ocupar càrrecs en el cos facultatiu d'Enologia, vosaltres solament serviu per anar pel món a treure mostres i trametre-les després als Centres Agronòmics on ocuparan els vostres llocs per paradoxalment uns senyors llicenciats farmacèutics i us retribuïran la vostra feina de "veedores" amb un sou de peó de carreteres. Vosaltres sabreu si dignament podeu acceptar-ho.

I és per tot això, senyor ministre d'Agricultura, que nosaltres volem arreglar-nos les nostres coses i és per això que des d'ací mateix, convidem tota la pagesia catalana, tots els nostres viticultors, perquè judiquin si se'ls ofereix alguna garantia d'èxit un Servei de Repressió del frau, que neix a precari i que, ultra representar un càrrec inútil en el pressupost, representa també un mitjà altament beneficiós pel qui xifra en el soborn, totes les seves esperances de burlar la llei, protegits pels funcionaris que haurien d'evitar-ho.

Convidem, també, al digníssim President de la Generalitat i al conseller d'Agricultura, a què, per mitjà de Catalunya a les mans, constitueixi d'urgència l'Institut Regional del vi i vegi de donar a l'esmentat organisme, una estructuració model i digne, que representi una garantia d'ordre, de bon govern i de la sensatesa que en tot moment ha de donar prova el Govern de Catalunya.

SAMUEL FABRA

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

En coalició amb el Partit Radical Autònom i la Unió Socialista de Catalunya

Candidatura per a diputats al primer Parlament de Catalunya

Circumscripció electoral de Tarragona

Ventura Gassol i Rovira

Conseller de Cultura a la Generalitat, Diputat a Corts

Josep Andreu i Abelló

Advocat, Adjunt a la Comissaria a Tarragona de la Generalitat

Miquel S. Cunillera i Rius

Metge

Francesc Farreres i Duran

Secretari del Conseller d'Agricultura a la Generalitat

Josep Folch i Folch

Agricultor, Alcalde de Montblanc

Manuel Galés i Martínez

Professor a l'Escola Normal de Tarragona, Advocat. Adjunt a la Comissaria a Tarragona, de la Generalitat

Carles Gerhard Ottenwaelder

Comerciant

Gonçal Yvars Meseguer

Advocat

Martí Rouret i Callol

Mestre

Antoni Rovira i Virgili

Publicista, Historiador de Catalunya

Jaume Simó i Bofarull

Advocat, Diputat a Corts

UN EXEMPLE DE BONA ADMINISTRACIO LA DONEN, TAMBE, ELS D'ACCIO CATALANA A L'AJUNTAMENT DE REUS: ES GASTEN MES PESSETES DE LES PRESSUPOSTADES PER A LES OBRES, CONTRA LLEI, EMPLEEN A PARENTS I AMICS, COLLOQUEN ELS SEUS PRODUCTES A CASA LA VILA, ETC., ETC.

MERCAT

AVELLANES I AMETLLES
 Avellana negreta a 52 pessetes el sac de 58'400 k.
 Avellana comuna a 50 pessetes els 58'400 k.
 Avellana gra 1.^a a 83 pessetes el quintà de 41'600 k.
 Ametlla mollar, a 74 pessetes.
 Ametlla gra esperança 1.^a a 34 duros quintà de 41'600 k.
 Ametlla gra esperança 2.^a a 33 duros quintà de 41'600 k.
 Ametlla gra moll a 33 duros.
 Ametlla gra llarguet tipo sobre 14, a 41 duros quintà de id. id.
 Ametlla gra llarguet, classe propietari, segons tamany, de 36 a 38 duros quintà de 41'500 k.
 Ametlla gra llarguet, tipo mitjà a 35 duros quintà de 41'500 k.
 Ametlla gra llarguet, tipo petit a 34 duros quintà de 41'600 k.
 Ametlla gra comú a 32 duros quintà de 41'600 k.
 Ametlla gra marcó, tipo 72/74, a 40 duros quintà de 41'600 k.
 Ametlla gra marcó, classe propietari, segons tamany, de 36 a 37 duros quintà de 41'600 k.
 Pinyons catalans a 515 pessetes els 100 k. s/v. procedència.
 Pinyons castellans a 515 pessetes els 100 k. s/v. procedència.

CEREALS, FARINES

I DESPULLES		PTES.
Farines de força	100 k.	72'—
" mitja força	" "	70'—
Farineta	60 "	22'—
Tercerilla	60 "	15'—
Trits	35 "	9'—
Egò	25 "	7'50
Civada	100 "	35'—
Ordi	" "	33'—
Bègol	" "	40'—
Faves	" "	50'—
Favons	" "	53'—
Meresc Plata	" "	46'50
" País	" "	43'50
Gaixes	" "	60'—
Vesses	" "	48'50
Erp	" "	42'50
Garrofes	40 "	10'75

Preu s/v. Reus, amb sac comprès.

ARROSSOS NOUS

		PTES.
Benloc zero		49'—
" zero superior		50'—
" mig floret		51'—
" flor		52'—
" ideal		53'—
" matizat corrent		52'—
" matizat superior		55'—
" extra		56'—
Bombeta		75'—
Bomba pur		95'—
" extra		110'—
Arroç en brut		35'—

Preu per 100 kg. s/v. origen.

OLIS

Camp 1. ^a , els 15 kg. a ptes. de	30-31
Camp 2. ^a , els 15 kg. a ptes. de	27-28
Urgell, els 15 kg. a ptes. de	33-35
Segarra, els 15 kg. a ptes. de	30-31
Tortosa, els 15 kg. a ptes. de	26-27
Aragó, els 15 kg. a ptes. de	32-33

VINS NOUS

Vi blanc camp	10'—
" negre camp	11'—
" blanc Conca i Urgell	9'—
" rosat Conca i Urgell	9'—
" negre Conca i Urgell	9'—
" negre Priorat sec	13'—
" negre Priorat amistelat	13'50
" blanc Ribera Ebre	10'—
" negre Ribera Ebre	11'—
blanc Mancha	11'75
Vistela blanca	15'—
" " Mancha nova	14'50
" negra vella	16'—
Moscateil nou València	16'—
st blanc ensofrat	12'—
" negre ensofrat	"
Vi negre nou de Benicarló	12'50

Preus per grau i carga de 121'6 litres franc Reus.

Alcohol Industrial 96/97°	250'—
" Refinat vnic 96/97°	243'—
" Destilat 95/96°	220'—

Preus per hectòlitre fran Reus.

LA BORSA

Cotització de la Borsa de Barcelona a les 4 de la tarda d'ahir

Dades facilitades pel Banc de Reus

MONEDA ESTRANGERA

LONDRES	40'75
PARIS	48'—
NOVA YORK	12'26
ROMA	62'60
BERLIN	2'91-92
BERNA	236'—
BRUXEL·LES	169'90
BUENOS AIRES	3'15

Josep Andreu Abelló

ADVOCAT

dels Col·legis de Reus i de Tarragona.

Estudi: Sant Joan, 7, entresol.

Telèfon 63 B.

REUS

Enric Darnell Martí

ADVOCAT

consulta de 10 a 1 i de 4 a 6.

Carrer Sant Joan, 32 (bis), 1.^a

Telèfon 339

Pau Borràs i Aragonès

ADVOCAT

Aribau, 89, pral., 1.ª (cantonada Mallorca) Telèfon 74479

BARCELONA

REGISTRE CIVIL

del dia 16 de novembre de 1932

NAIXEMENTS

Lluís Maria Boqué Dalmau, Dolors Rosich Cid.

DEFUNCIONS

Joan Farré Ollé, 48 anys, Pi i Margall, 206. — Antònia Rosell Torres, 72 anys, Mariano Fortuny, 17. — Rufina Abelló Rocamora, 42 anys, Hospital Civil.

MATRIMONIS

Josep Maria Casas Vidiella amb Maria de Jesús Urrutia Miró.

HORARI DE TRENS

DE REUS A BARCELONA (Per Vilanova)

Cor. Lleg. Expr. Mixte Expr. Lleg. Cor. Mixte Ràpid

Surt de Reus	*5'25	6'52	7'33	8'37	12'52	13'14	15'58	17'05	21'14
Arriba Barna., baixador	7'56	9'01	9'16	13'09	14'34	15'27	19'14	20'17	23'05
Arriba Barna., estació	8'08	9'12	9'27	13'25	14'45	15'38	19'26	20'28	23'16

DE BARCELONA A REUS (Per Vilanova)

Lleg. Ràpid Cor. Lleg. Expr. Mixte Lleg. Expr.

Surt Barcelona, estació	*5'27	8'27	9'18	14'—	14'48	15'40	18'42	19'58
Surt Barcelona, baixador	5'39	8'39	9'30	14'13	15'—	15'54	18'55	20'10
Arribada a Reus	9'13	10'19	12'52	16'22	16'39	20'23	21'02	21'51

DE TARRAGONA A BARCELONA (Per Vilanova)

Cor. Lleg. Lleg. Expr. Lleg. Lleg. Lleg. Lleg.

Sortida de Tarragona	5'45	*7'20	10'—	12'55	13'40	16'40	18'05	20'35
Arribada Barna., baixador	7'56	9'01	12'38	14'14	15'27	19'24	20'17	22'38
Arribada Barna., estació	8'08	9'12	12'49	14'25	15'38	19'35	20'28	22'49

DE BARCELONA A TARRAGONA (Per Vilanova)

Lleg. Expr. Cor. Lleg. Expr. Lleg. Lleg. Cor.

Sortida Barna., estació	*5'27	8'27	8'57	14'—	15'—	16'20	18'52	21'25
Sortida Barna., baixador	5'39	8'38	9'09	14'13	15'11	16'32	19'05	21'37
Arribada a Tarragona	8'04	10'03	11'56	15'56	16'30	19'16	20'48	23'45

El senyal * significa canvi de tren a Sant Vicents.
 El senyal " significa canvi de tren a Roda.

DE REUS A MORA LA NOVA

Merc. Merc. Ràpid Cor. Expr. Merc. Mixte Expr.

Sortida	6'40	7'35	10'23	13'37	16'42	17'47	21'13	21'54
Arribada	10'56	10'03	11'26	15'16	17'44	19'42	23'26	22'54

DE MORA LA NOVA A REUS

Mixte Expr. Merc. Expr. Cor. Merc. Ràpid

Sortida	4'41	6'21	7'47	11'42	13'56	17'44	20'—
Arribada	6'40	7'30	10'—	12'49	15'43	20'11	21'10

DE REUS A TARRAGONA

Sortida	7'55	9'44	11'30	12'50	15'—	18'08	20'28	21'31	0'01
Arribada	8'17	10'10	11'55	13'15	15'25	18'35	20'55	21'55	0'40

DE TARRAGONA A REUS

Sortida	5'40	7'20	9'10	12'43	16'45	20'25	21'20
Arribada	6'13	7'53	9'43	13'18	17'18	20'53	22'02

DE REUS A LLEIDA

Sortida	6'23	8'08	12'58	17'28	21'01	22'31
Arribada	9'10	11'20	17'09	20'20	23'45	2'30

A Vilanova

DE LLEIDA A REUS

Sortida	7'—	10'01	15'—	17'42	18'55
Arribada	9'34	12'40	17'58	20'18	23'40

Banc Urquijo Català

AGÈNCIA DE REUS

Negociem els cupons de venciment corrent el líquid dels quals ens sigui conegut.

OPERACIONS DE BORSA
 DESCOMPTE DE CUPONS
 DIPOSIT DE VALORS

Banc Urquijo Català

Sucre de Maduixes
 PURGANT IDEAL

Radioients

Voleu tenir el vostre aparell en condicions, evitar avaries, sorolls i paràsits? ESTUDI RADIO, servit per personal de Telègrafs, vos ho remeiarà.

Carrer de Rosich, 5 — REUS

Tintoreria "La Ràpida"

No ho dubti: la casa que li convé és "La Ràpida", puix és l'única que fa el vertader rentat a sec i li pot entregar tota mena de prendes en poques hores.

C. Jesús, 19. - Telèfon 486-X

ENOFOSFORINA SERRA

Insubstituïble en les **convalescències**

Neurastènia, Esgotament i Debilitat general

Magatzems LA FLECA

PERFUMERIA : : BISUTERIA
QUINCALLA : : JUGUETS
DIPOSIT A. G. P.

PAPERS DE TOTES CLASSES I MANIPULATS

CARRER ALEUS, 1 - TELÈFON 566

REUS

Farmàcia

Cavallé

Raval alt Jesús, 40

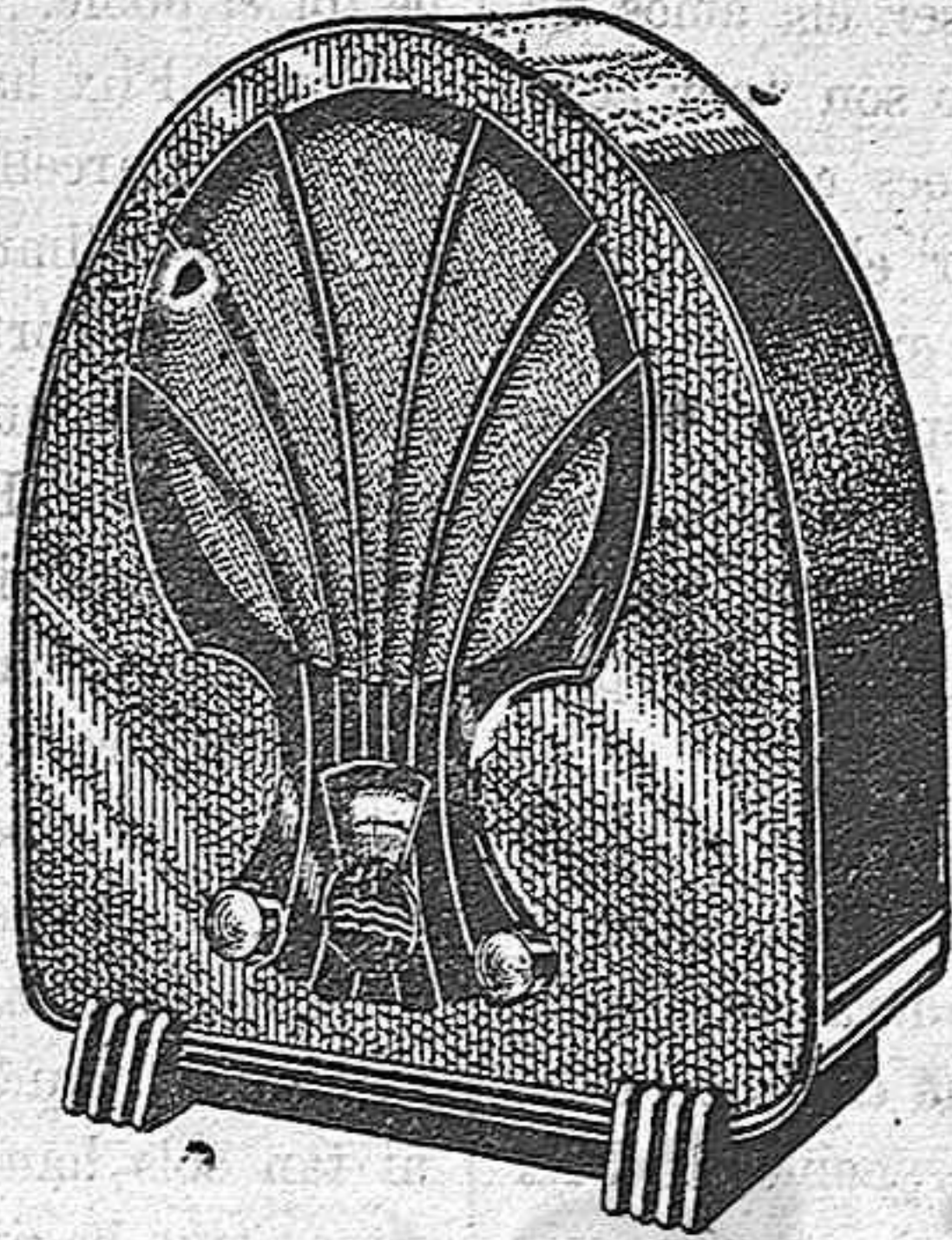
Telèfon núm. 9 A.

EXTENS ASSORTIT EN

PERFUMERIA

Avisant per telèfon es reculliran i es serviran els encàrrecs a domicili.

**! J
A
È
S**

**A
Q
U
Í!**

HEUS ACÍ el millor aparell de ràdio que s'ha produït en les fàbriques mundials: el Philips «SUPER-INDUCTANCIA» 830.

HEUS ACÍ l'aparell que ofereix a V. la seguretat de rebre totes les emissores d'Europa amb una selectivitat i puresa absolutes i per un preu a l'abast de tots.

HEUS ACÍ el que solament una organització amb l'experiència i mitjans de PHILIPS RADIO pot oferir al públic: LA MAXIMA EFICIENCIA EN RADIO PEL MINIM PREU.

El moviment d'un sol comanament portarà a vostè l'emissora preferida

PHILIPS

«Super-Inductància» 830

Adquireixi'l, prèvia demostració gratuïta: al Representant Oficial

Josep Lozano

Monterols, 26 REUS

VENDA A PLAÇOS

Fustes Abelló

Pi i Margali, 4

REUS

RELOTGES, GRAMOFONS - DISCS

«La Voz de su Amo»

De venda: R. PERPIÑA

Major, 28

REUS

J. Sentís i Nogués

ADVOCAT

Despatx: Carrer Llovera, 19 entresol. Telèfon 46 B.

TARRAGONA INDUSTRIAL, S. A.

Fàbrica de Farines

SUCURSAL DE REUS:

Llovera, 48

Telèfon, 374

FARINES

superiors per a

pasteleria

pa de luxe

pa familiar

pa integral

DESPULLES DE BLAT

en sacs precintats

puresa garantitzada

La batalla decisiva

Per fi anem a fixar posicions, que per a nosaltres catalans, han d'ésser de cabdal importància, tant si són de faisó negativa com positiva. Les dretes abusant de mitjans que la democràcia bandeja, tracten d'aconseguir tòrcer la voluntat dels electors i si dissortadament el proper dia 20 aconseguissin el triomf a les urnes, tots els esforços per a aconseguir l'aprovació de l'Estatut; tot quant ha fet l'Esquerra Republicana de Catalunya per rectificar tot aquell passat vergonyós en què una casta de reis idiotes ens tingué esclavitzats per espai de 217 anys; totes aquelles llibertats que a Catalunya li robaren i que Macià, com a cap de croada, ens ha reconquerit, caurien novament per les indignes maneres d'aquesta pandilla d'oligarques, que xapotegen dins el clos dels fangars de llurs baixes passions.

L'orgull d'aquests polítics cavernaris, s'avantposa als sentiments racials de la Catalunya autònoma. Aquests Ventosa i Calvell, Puig i Cadafalch, Comte de Güell, motejats amb encert "candidatura de la ràbia" riurien plens de joia en veure com retornem a aquells temps, no gaire llunyans, que els Arleguis, Martínez Anidos i altres de la seva pandilla, ensangonaven els carrers de Barcelona, cobrint d'ignomínia els catalans honrats, fent de la nostra aimada pàtria catalana una taca fosca, un lloc incivil; però el poble, que té sentit comú bé sabrà donar-los una lliçó, sabrà establir una ratlla en la data que s'apropa, delimitant a una part aquells que de la política sols n'han fet grangeria, d'aquells altres que posant a contribució energies i coneixements han aconseguit reeixir fent tasca profitosa.

L'Esquerra Republicana de Catalunya, malgrat de trobar-se fins avui lligada a un poder centralista, ha aconseguit avançar en cultura, obres, administració, etc. Això el poble ho veu i la gratitud farà que amb els seus sufragis, els nostres destins no siguin menats mai més pels Forondes, Barons de Viver, i altres aprofitats, i que ho siguin d'ací endavant per aquells que, mitjançant sacrificis, han fet ressorgir un poble nou i estan sempre promptes a lluitar pels interessos col·lectius. Avui, doncs,

com en cap altra ocasió és arribada l'hora, catalans, de demostrar el nostre seny. Les Corts Catalanes, que anem a elegir i que són d'una transcendència cabdal, seran l'ànima de la República Federal si, com s'espera, triomfa l'Esquerra; aquella República Federal que allà pel 73 ja propugnava el gran polític Pi i Margall.

Què seria l'Estatut en mans de la llopada de la Lliga i de tota altra conxorxa anti-catalana? Un gran fracàs!

Què seria de les nostres llibertats, anorreades per aquests cavernícoles i mancades d'aquell caliu que sols li poden donar els que les han reconquerides? Un retrocés a a temps pretèrits que repercutiria a les altres regions d'Ibèria, com Bascònia, València, Galícia, etcètera, que estan a l'aguait per a emmirallar-se amb l'Estatut dels catalans.

Sortosament per Catalunya, hi ha un far: Macià, que dia i nit ens vetlla i amb la seva clarividència, patró expert, mena la nau en aquest mar, per a dur-la a port de salvació. Vivim en la convicció que el dia 20 el poble, guiat pel polític honrat, posarà altra fita, la definitiva, que afiançarà la República i les llibertats de Catalunya.

FRANCESC VIVES

Miravet.

DES DELS TEMPS MES ODIOSOS DEL CACIQUISME MONARQUIC NO S'HAVIA PRODUI'T EL CAS ACTUAL DE REUS AMB L'ALCALDE, D'ACCIO CATALANA, QUE TENINT ENFRONT LES DUES TERCERES PARTS DE REGIDORS QUE COMPOSEN L'AJUNTAMENT, NO DIMITEIX NI SABEM QUE PENSI DIMITIR. AIXO ES UNA FRAGRANT VULNERACIO DELS PRINCIPIIS DEMOCRATICIS EN QUE ES RECOLZA LA REPUBLICA, AMB LA COMPLICITAT DE LES AUTORITATS SUPERIORS QUE EL SOSTENEN, COM EL GOVERNADOR, I DEL PROPI MINISTRE D'AGRICULTURA QUE EL RECOLZA. HO DENUNCIEM A LA PUBLICA OPINIO LIBERAL I DEMOCRATICA VERITABLEMENT ADICTA A LA REPUBLICA.

Marcel·lí Domingo va tenir a Flix una rebuda «entusiasta»

El no va poder fer un míting, davant els xiulets del poble.—La candidatura «marcel·lina» en ple fracàs

Diu un diari de Barcelona:

"Anit passada i en sengles automòbils es presentaren a Flix el ministre d'Agricultura, l'alcalde de Tarragona i altres pseudo-intelectuals del conglomerat que constitueixen la candidatura radical-socialista caciquil en aquesta província, amb intenció de donar un míting públic electoral. Des d'una finestra de la Casa de la Vila, i creient-se ésser els amos de la situació, com ho són "per accidents" de certs llocs comuns, intentaren embaucar el poble amb llurs paraules de sirena, fallant-los-hi el tret, en topar amb un poble de conscients i d'homes, però molt homes que ofegaren les paraules dels caciquistes amb protestes i xiulets.

Una immensa gentada es reuní davant les Cases Consistorials, fent acte de verdadera ciutadania i abroncant els que es diuen llurs redemptors, però el poble de Flix no necessita redimir-se per tals emboscats i farsants. Sap molt bé quin és el camí de la seva redempció.

El míting amb prou feines durà deu minuts, car el vertader poble, evità que l'acte es portés a terme, volguent-lo embaucar i prometent-los-hi la lluna.

L'esbranc fou dels que fan època, augmentant d'una manera fenomenal quan sortí a la finestra el cacic de Flix recomanant silenci i desafiant els promotors de la protesta que, a dir veritat, era gairebé tot el poble."

Com a Flix han rebut en altres pobles a Marcel·lí i els seus aliats, entre ells Bellmunt, i de la pròpia comarca de Tortosa. Adhuc hi ha pobles, molts, que ni sisquera s'hi poden acostar. Per això la desmoralització cundeix en les seves files i cada candidat de la cèlebre "Candidatura d'Esquerres Tarragonines" tira per ell com Lloret, Mallol, Miró Esplugues, etc.

Sense comptar que àdhuc n'hi ha algun, d'aquests candidats, que ni tan sols han sortit de casa ni se sap que hagin acceptat llur inclusió en la candidatura.

No es pot demanar més gros fracàs.

Una amenaça de vaga Es declararà avui al ram fabril i tèxtil?

"Solidaridad Obrera" ha publicat el següent avís:

"Compañeros y compañeras:

Hasta la hora presente ningún resultado práctico hemos obtenido en las negociaciones llevadas a cabo cerca de la burguesía para la solución digna de los conflictos existentes en la Poble de Lilet, Salt, Caralt y Pérez y Sedó.

En vano hemos procurado no tener que llegar a resoluciones enérgicas, pero debemos advertir que si quien está obligado a oírnos simula sordera nos veremos obligados a llevar a la práctica el acuerdo recaído en el último Pleno de Sindicatos fabriles, que consiste en declarar la huelga general del Fabril y Textil en toda la región catalana, el jueves, día 17.

No vamos a hacer ninguna revolución. Hasta ahora hemos buscado

una solución digna a los conflictos existentes. La hemos propiciado. Estamos dispuestos a hacer toda la posible, siempre que no sea en detrimento de nuestros principios para hallarla. Pero si a pesar de la buena intención que nos guía no se quiere hacer justicia a nuestra demanda justísima, no vacilaremos ni un momento en paralizar la industria fabril y textil, con grave quebranto para la economía de la región.

Así, pues, compañeros y compañeras, tened en cuenta que si por todo el miércoles no han sido solucionados los conflictos existentes en toda la región, el próximo jueves, todo el Fabril y Textil en pie de lucha.—El Comité de huelga."

Es que aquesta vaga tèxtil ve a substituir la, apenes anunciada, ja fracassada vaga general que els elements apolítics volien portar a terme per tal d'obstaculitzar les eleccions al Parlament català, en profit de les dretes?

IMP. FOMENT